

та и да чести въ клуба на онѣзи които я обича-
чатъ, рече Цечилія ; но съкога ли си минувате
тамъ врѣмето ?

— По нѣкога ѣздиж и ходиж на ловъ.

— Какъ ! само коньетъ и кучетата ли обичате ?

— Слухъ са пръска че вы виждатъ нѣкога и въ
събранія не толкозь подивены и че често посвѣ-
тивате цѣлы денье въ честь на виски.

— Джимъ осѣти раната и искаше да мѣни раз-
говора. И като нарочно папагалътъ бѣше кацналъ
тогазь на едно клонче и го гледаше меланхо-
лическы.

— Имате прѣкрасенъ папагалъ, рече Джимъ
хладнокрѣвно.

— Той е отъ Бразилія и единствененъ въ ви-
да си. Вижете, молиж вы, прѣкраснытъ пера които
са жълтыжтъ подъ крылѣтъ му. Той е най-прѣ-
красныя отъ вида на *какотоезъ*. Той е питомъ,
послушливъ, хортува колкото искашь стига да
му давашъ храна и вода, надминува сичкытъ о-
раторы на свѣта.

— Каква цѣна има ?

— Е, де, господине, оставете този начинъ
на приказкы, който сте научили отъ Янкытъ и
възвърнете се на языка и на тона на единъ бла-
городенъ и потомокъ на лорда Балтимора. Мойтъ
папагалъ е бесцѣненъ.

— Какъ ! ако ви прѣдлагатъ цѣна двойна и
десетикратна отъ колкото сте го купили ?